

UCHWAŁA Nr 157 / 3261 / 16
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia 14 marca 2016 r.

**w sprawie wniesienia pod obrady Sejmiku Województwa Podkarpackiego
projektu uchwały Sejmiku w sprawie przekazania do dalszych uzgodnień
projektów uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach
obszarów chronionego krajobrazu.**

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (Dz. U. z 2015 r., poz. 1392 z późn. zm.), i § 29 ust. 1 pkt 1 Statutu Województwa Podkarpackiego, stanowiącego załącznik do Uchwały Nr X/103/99 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie z dnia 29 września 1999 r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Podkarpackiego (Dz. Urz. Woj. Podk. z 1999 r. Nr 28, poz. 1247, z 2002 r. Nr 54 poz.1101, z 2008 r. Nr 55, poz. 1449),

**Zarząd Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje:**

§ 1

Wnosi się pod obrady Sejmiku Województwa Podkarpackiego projekt uchwały Sejmiku **w sprawie przekazania do dalszych uzgodnień projektów uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach obszarów chronionego krajobrazu**, w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Marszałkowi Województwa Podkarpackiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Władysław Ortyl

- projekt -

UCHWAŁA Nr
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
w RZESZOWIE
z dnia

**w sprawie przekazania do dalszych uzgodnień projektów uchwał Sejmiku
Województwa Podkarpackiego w sprawach obszarów chronionego krajobrazu**

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.).

**Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala, co następuje**

§ 1

Postanawia się przyjąć projekty uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie:

- 1) Brzózniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 2) Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 3) Kuryłowski Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 4) Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowski Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 5) Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego
- 6) Przemyśko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 7) Roztoczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 8) Sieniawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 9) Strzyżowsko-Sędziszowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 10) Sokołowsko-Wilczowolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 11) Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu
- 12) Zmysłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

stanowiące załączniki nr 1-12 do niniejszej uchwały i przekazać je do dalszych, wymaganych prawem uzgodnień.

§ 2

1. Załączniki Nr 1-12 przekazuje się Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Rzeszowie oraz właściwym miejscowo radom gmin celem uzgodnienia.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Maria Kurowska

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Andrzej Kubiś

Uzasadnienie

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie ciek należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego podjął w latach 2013-2014 uchwały w sprawach obszarów chronionego krajobrazu, gdzie za rzekę uznano ciek o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu nowelizująca ustawę o ochronie przyrody wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej zapisy uchwał Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawach obszarów chronionego krajobrazu są bardziej rygorystyczne niż zapisy ustawy dlatego konieczna jest zmiana tych uchwał i dostosowanie ich zapisów do zapisów ustawowych.

Konsultowanymi uchwałami doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzecznych poprzez wskazanie rzek i ich odcinków, na których obowiązuje przedmiotowy zakaz biorąc pod uwagę:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),
- ° obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- ° położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla

ochrony których wyznaczono dany obszar.

- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie koniecznej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie obszarów chronionego krajobrazu zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Poszczególne uchwały w sprawach poszczególnych obszarów chronionego krajobrazu zawierają wyjątki od zakazu:

1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu.

2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu rozstrzygnąć konieczność zastosowania, ograniczenia lub odstąpienia od przedmiotowego zakazu.

W projekcie uchwały w sprawie Kuryłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu doprecyzowano zapis iż na terenie Obszaru zakaz dotyczy obydwu rzek o nazwie Złota, na odcinkach wskazanych w załączniku mapowym.

W projekcie uchwały w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu doprecyzowano zapis iż na terenie Obszaru zakaz dotyczy rzeki Trześniówka, której zwyczajową, lokalną nazwą jest nazwa „Jamnica”, na odcinkach wskazanych w załączniku mapowym. W związku z doprecyzowaniem w nowelizacji ustawy pojęcia „rzeka” zrezygnowano z zakazu zabudowy doliny

w stosunku do Kanału Białoborskiego, jako sztucznej części wód wg. Planu Gospodarowania Wodami Górnej Wisły Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej.

Projekt uchwały w sprawie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza zakaz zabudowy doliny rzeki Wisłok na terenie Obszaru. Wisłok w tej części swojego biegu stanowi Obszar Natura 2000 „Wisłok Środkowy z Dopływami”. Na całej swojej długości na terenie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dolina rzeki Wisłok jest obszarem bezpośredniego zagrożenia powodzią i z tego względu zachodzi potrzeba jej ochrony przed zabudową. Kolejnym uzasadnieniem do wprowadzenia zakazu zabudowy doliny tej rzeki jest fakt położenia jej w korytarzu ekologicznym wg. prof. Jędrzejewskiego. Korytarz ekologiczny, zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt i grzybów. Zagrożeniem dla korytarzy ekologicznych jest m.in. budownictwo w bezpośredniej bliskości cieków wodnych. Gdy coraz dłuższe ich odcinki znajdują się w obrębie gęstej zabudowy, brzegi rzek są degradowane i naturalną konsekwencją jest przeprowadzanie ich regulacji. Jednym ze sposobów ochrony korytarzy migracyjnych jest ochrona dolin rzecznych – poprzez zaniechanie zabudowy brzegów, regulacji koryta rzeczno i rewitalizację najbardziej zdegradowanych odcinków rzek. Wprowadzenie zakazu zabudowy doliny rzeki Wisłok koresponduje z zapisami Programu Ochrony Środowiska na lata 2004-2015 Gminy Wojszówka, gdzie jako elementy polityki zagospodarowania terenów zagrożonych powodzią wskazano:

- ° - nie poszerzanie terenów przeznaczonych do zainwestowania w dotychczasowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ° - wykorzystanie terenów zalewowych na cele lokalizacji terenów zieleni i urządzeń rekreacyjnych oraz innych obiektów, których zalanie nie spowoduje znacznych strat materialnych / np. parkingi /,
- ° - pozostawienie części terenu pod rolnicze wykorzystanie bez możliwości lokalizacji nowych obiektów kubaturowych,

Zakaz ten, tak jak w innych obszarach chronionego krajobrazu nie jest zakazem obligatoryjnym. Nie narusza on zapisów dokumentów planistycznych i ostatecznych decyzji administracyjnych obowiązujących w dniu jego wprowadzenia a strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu

w dokumentach planistycznych gminy w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

Przedmiotowe projekty uchwał zostały poddane konsultacjom z organizacjami pozarządowymi i podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie projektów aktów prawa miejscowego, zgodnie z § 3 Uchwały Nr III/28/10 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 29 grudnia 2010r.

Zgodnie z art. 23 ust.3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody projekty uchwał sejmiku województwa w sprawach obszaru chronionego krajobrazu, wymagają uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy oraz właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

REGIONALNY DOKUMENT
Ochrony Środowiska
Andrzej Kulig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/788/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Brzózniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie
uchwala co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/788/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Brzózniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzeki Trzebośnica, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Województwo Podkarpackie

Sejmik Województwa Podkarpackiego

Rzeszów, dnia

Województwo Podkarpackie

Maria Kurońska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie *niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie ciekі należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/788/13 w sprawie Brzózniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzekę uznano Trzebośnicę jako ciek o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie *niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu*, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Brzózniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy brzegów Trzebośnicy poprzez wskazanie całego odcinka rzeki, położonego w obrębie Obszaru. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

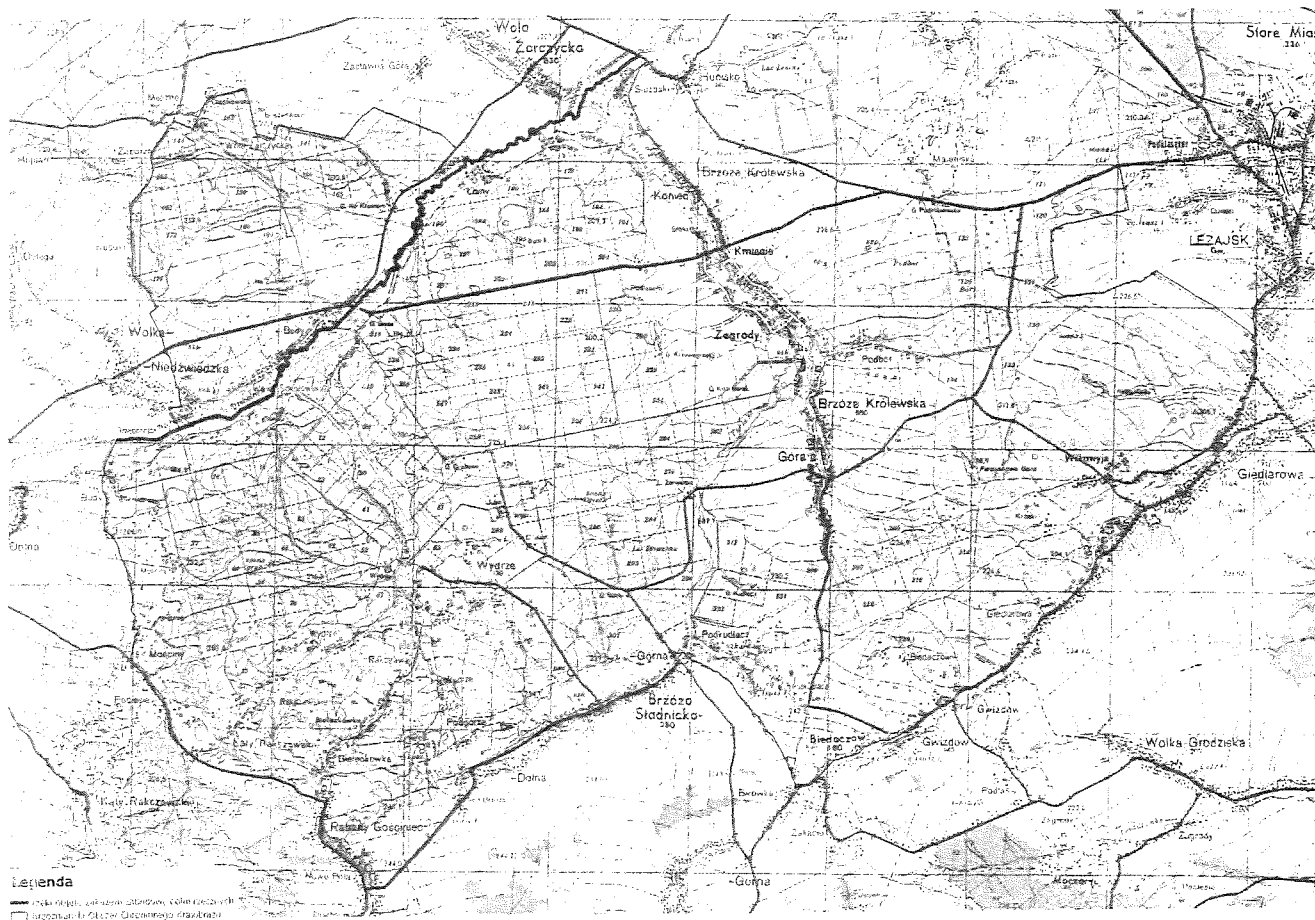
Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzeki i jej korytarza ekologicznego. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy brzegów Trzebośnicy i zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/788/13 z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

WIECIEŃ JAWOSZCZAK
Dyrektor
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Andrzej Rudig

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA BRZÓŹNIAŃSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUWG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Ochrony Środowiska

Andrzej Kulig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/996/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XLVIII/996/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 3 ust. 1 po pkt 6 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzeki Wisłok, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej.”

2. W § 3 po ust. 1 dodaje się ust. 2 i ust. 3 w brzmieniu:

„2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały.

3. Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.”

3. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Małgorzata Świrowska

PRZEDSIĘDZĄCY ZARZĄDU
Ciepły Andrzej
Andrzej Rydlig

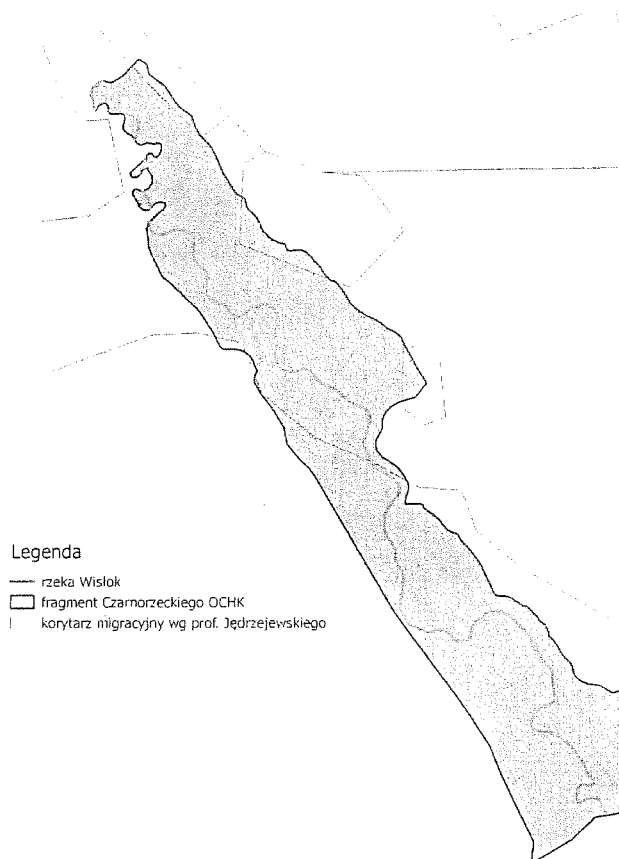

UZASADNIENIE

Niniejsza uchwała wprowadza zakaz zabudowy doliny rzeki Wisłok na terenie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Za zasadnością wprowadzenia powyższego zakazu przemawiają argumenty wynikające z analizy:

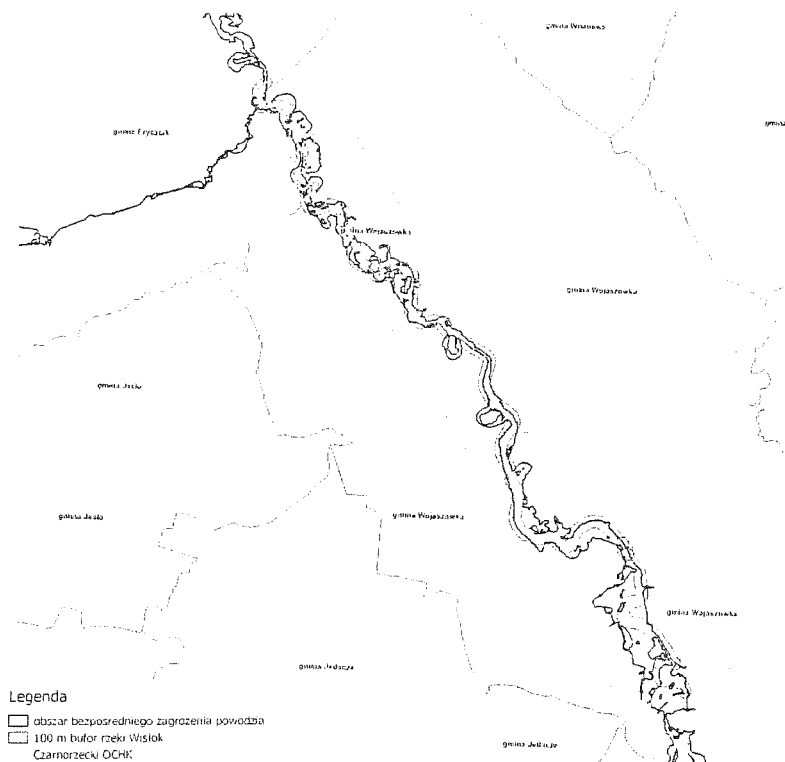
1. przebiegu korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),
2. obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczonych w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
3. położenia względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmiotów ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,

Ad.1. Dolina rzeki Wisłok oprócz faktu, że sama w sobie stanowi rzeczny korytarz ekologiczny, jest również częścią leśnego korytarza ekologicznego wg. prof. Jędrzejewskiego. Korytarz ekologiczny, zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, jest to obszar umożliwiający migrację roślin, zwierząt i grzybów.

Zagrożeniem dla korytarzy ekologicznych jest m.in. budownictwo w bezpośredniej bliskości cieków wodnych. Gdy coraz dłuższe ich odcinki znajdują się w obrębie gęstej zabudowy, brzegi są degradowane i naturalną konsekwencją jest przeprowadzanie ich regulacji. Jednym ze sposobów ochrony korytarzy migracyjnych jest ochrona dolin rzecznych – poprzez zaniechanie zabudowy brzegów, regulacji koryta rzeczno i rewitalizację najbardziej zdegradowanych odcinków rzek.

Ad.2.Na całym swoim przebiegu na terenie Czarnorzeckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu dolina rzeki Wisłok jest obszarem bezpośredniego zagrożenia powodzią i z tego względu zachodzi potrzeba jej ochrony przed zabudową.

Wprowadzenie zakazu zabudowy doliny rzeki Wisłok koresponduje z zapisami Programu Ochrony Środowiska na lata 2004-20015 Gminy Wojaszówka, gdzie jako elementy polityki zagospodarowania terenów zagrożonych powodzią wskazano:

- - nie poszerzanie terenów przeznaczonych do zainwestowania w dotychczasowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- - wykorzystanie terenów zalewowych na cele lokalizacji terenów zieleni i urządzeń rekreacyjnych oraz innych obiektów, których zalanie nie spowoduje znacznych strat materialnych / np. parkingi /,
- - pozostawienie części terenu pod rolnicze wykorzystanie bez możliwości lokalizacji nowych obiektów kubaturowych,

Ad.3. Rzeką Wisłok w tej części swojego biegu stanowi Obszar Natura 2000 „Wisłok Środkowy z Dopływami”, gdzie przedmiotem ochrony są m. in. :

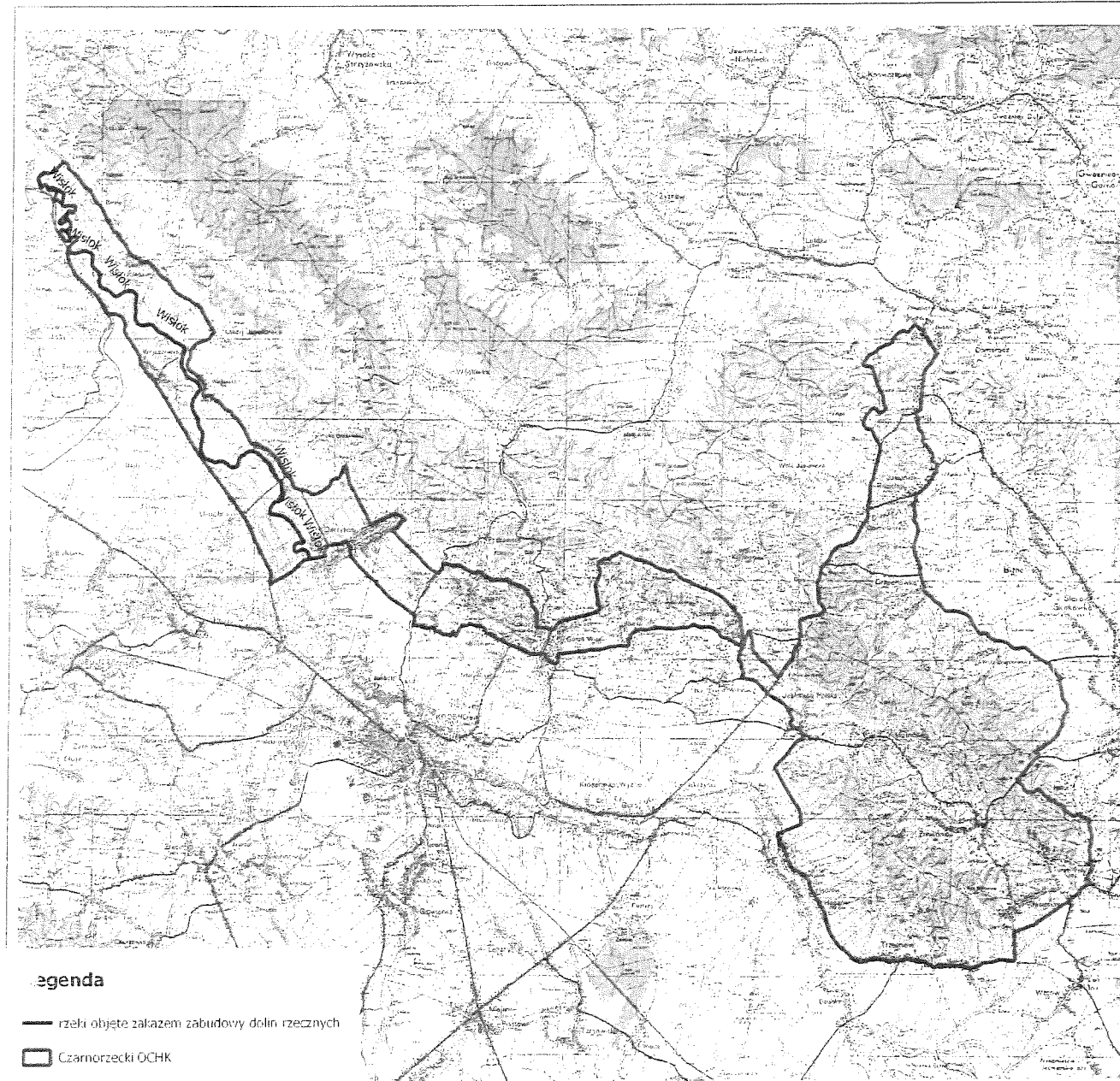
- 1) Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie
- 2) Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe
- 3) Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny
- 4) Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe

Ponieważ na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzeki i jej korytarza ekologicznego. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy doliny Wisłoka i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Uchwała zawiera również odstępstwa od przedmiotowego zakazu poprzez wskazanie, że zakaz nie narusza zapisów dokumentów planistycznych i ostatecznych decyzji administracyjnych obowiązujących w dniu jego wprowadzenia a strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w dokumentach planistycznych gminy w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru. W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowanie terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody żaden z zakazów obowiązujących na terenie Obszaru nie dotyczy realizacji inwestycji celu publicznego.

mgr inż. Andrzej Kulig
Odpowiedzialny
Andrzej Kulig

APA POGLĄDOWA USYTUOWANIA CZARNORZECKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

s Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUWG_92, powiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DEPARTAMENT OCHRONY ŚRODOWISKA

Andrzej Indig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/787/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Kuryłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/787/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Kuryłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek Złota, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Maria Kurcowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/787/13 w sprawie Kuryłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzekę uznano rzeki Złota jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Kuryłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy brzegów rzek Złota poprzez wskazanie odcinków tych rzek objętych zakazem.

Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarza ekologicznego. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy brzegów rzek Złota i zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/787/13 z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

 Andrzej Białog

ZAŁĄCZNIK Nr 1

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA KURYŁOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUWG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

Opisany w załączniku

Andrzej Holig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Trześniówka (Jamnica), Tuszynka, Osina, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Województwo Podkarpackie
Urząd Marszałkowski
Maria Turcotte

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Trześniówkę, Tuszymkę, Osinę i Kanał Białoborski jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/785/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

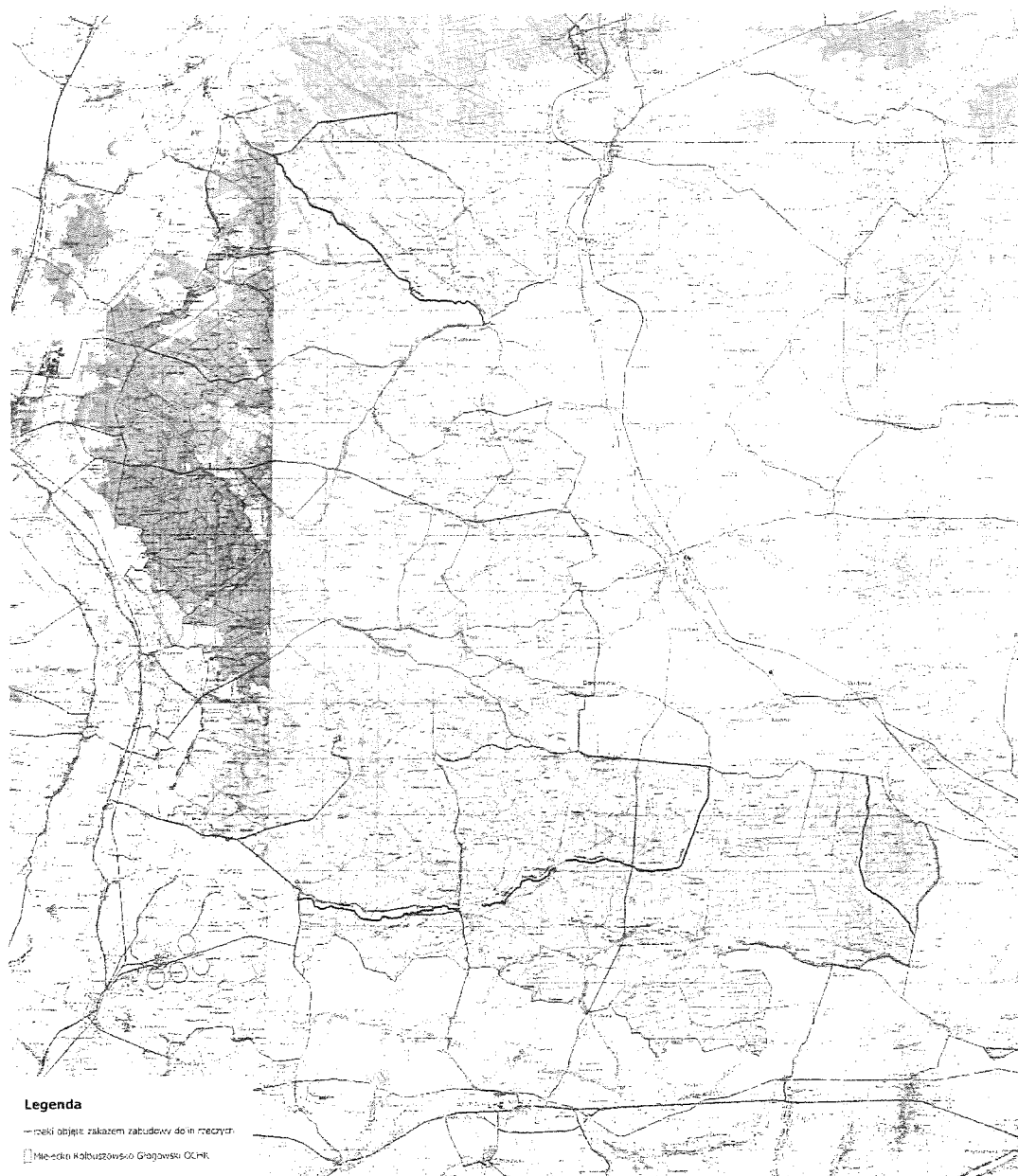
W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

W niniejszej uchwale doprecyzowano również zapis iż na terenie Mielecko-Kolbuszowsko-Głogowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zakaz zabudowy doliny rzeki dotyczy rzeki Trześniówka, której zwyczajową, lokalną nazwą jest nazwa „Jamnica”. W związku z doprecyzowaniem w nowelizacji ustawy pojęcia „rzeka” zrezygnowano z zakazu zabudowy doliny w stosunku do Kanału Białoborskiego, jako

ZAŁĄCZNIK NR 1

**MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA MIELECKO-KOLBUSZOWSKO-GŁOGOWSKIEGO OBSZARU
CHRONIONEGO KRAJOBRAZU**

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie
PUWG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w
Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w
Rzeszowie.

Podpisany
[Signature]
[Stamp]

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, zmienionej uchwałą nr VI/116/15 z dnia 30 marca 2015r. wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Wisłoka, Jasiołka, Osława, Wisłok, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

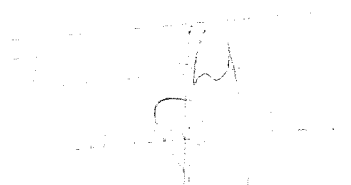
Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Maria Kucowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie *niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie ciekі należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 23 czerwca 2014 r uchwałę Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, gdzie za rzeki uznano Oslawę, Wisłok Jasiołkę, Wisłokę, jako ciekі o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- ° obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- ° położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- ° statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

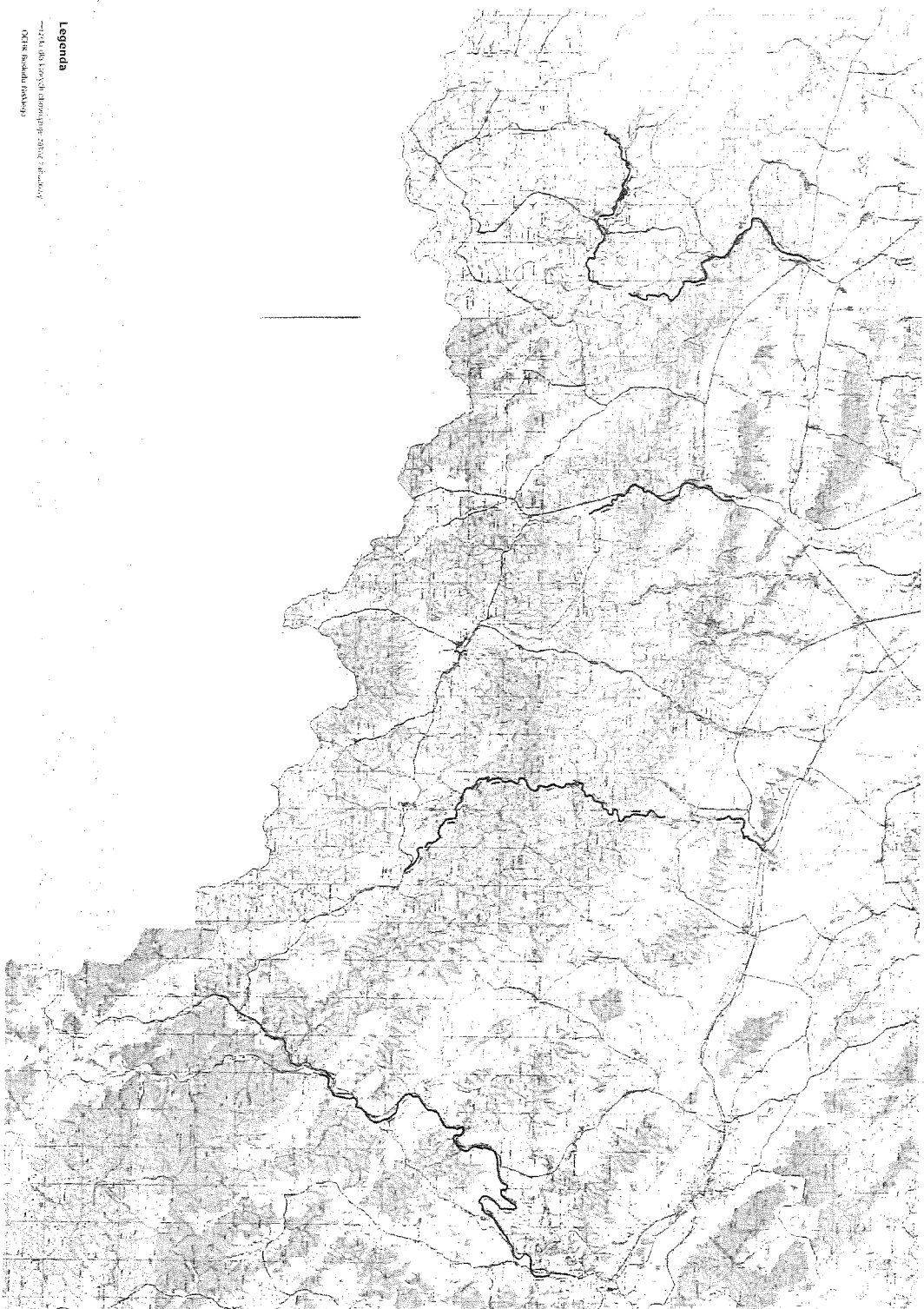
Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XLVIII/997/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

[Handwritten signature]

MAPA POGŁĄDOWA USYTUOWANIA OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU BESKIDU NISKIEGO

Legenda

— obszar chronionego krajobrazu
— obszar chronionego krajobrazu
— obszar chronionego krajobrazu

Mapa topograficzna w skali 1 : 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUVG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

Przebieg granicy
Obszar chronionego krajobrazu
Audytor

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Wiar, San, Mleczka Wschodnia, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1a, 1b, 1c, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

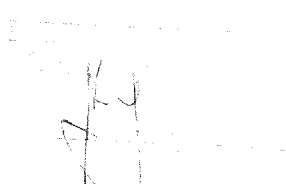
2. Załączniki nr 1a, 1b, 1c otrzymują brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1a, 1b, 1c do niniejszej uchwały.

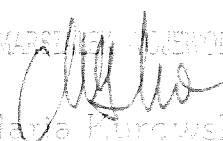
§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Małgorzata Kucowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 23 czerwca 2014 r uchwałę Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Wiar, San oraz Mleczkę Wschodnią jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem . Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XLVIII/999/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

[Faint signature and stamp]

ZAŁĄCZNIK NR 1b

**MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA WSCHODNIEJ CZĘŚCI PRZEMYSKO-DYNOWSKIEGO OBSZARU
CHRONIONEGO KRAJOBRAZU**

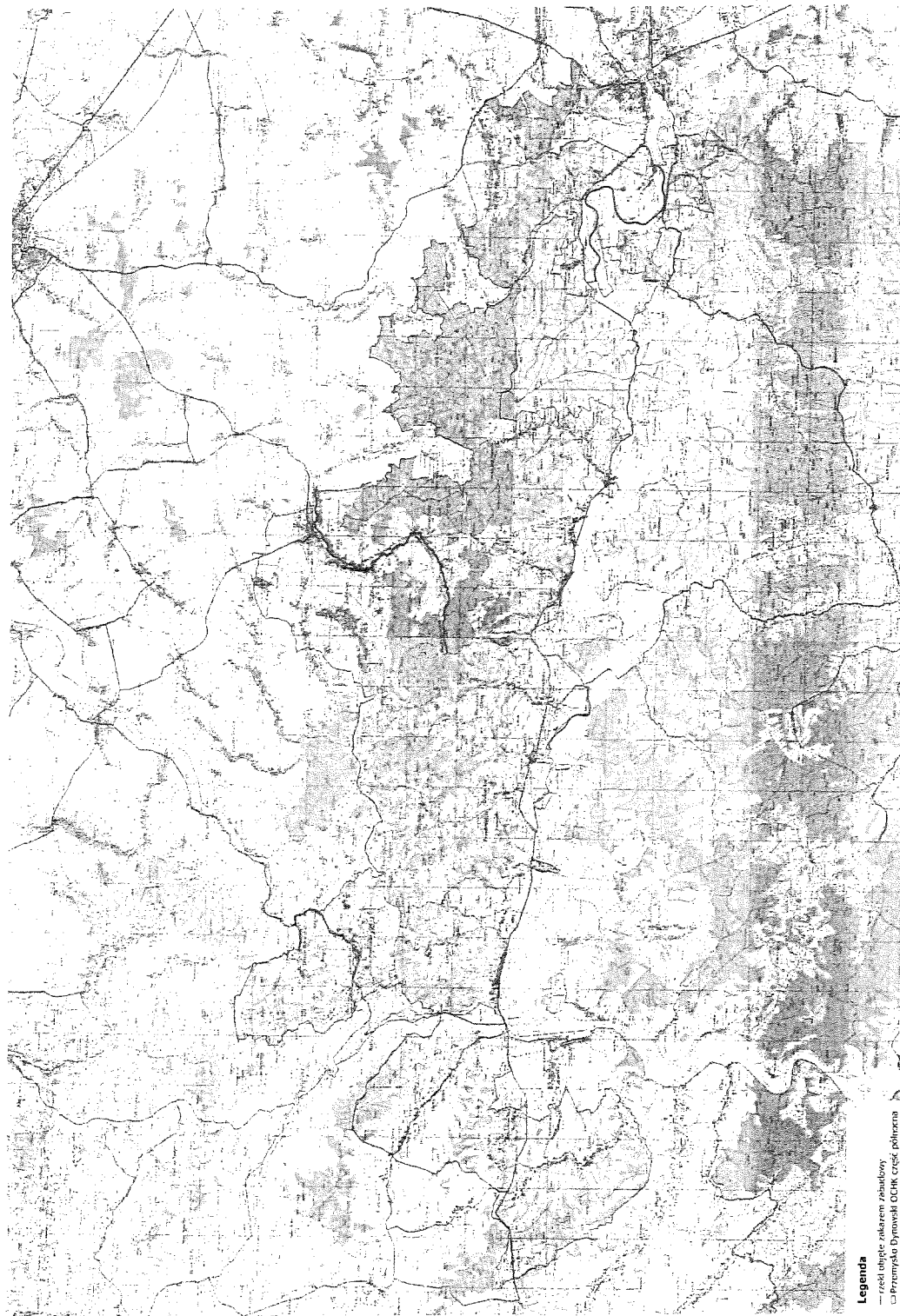
Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUVG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DEPARTAMENT
Ochrony Środowiska

Andrzej Kulig

ZAŁĄCZNIK Nr 1a

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI PRZEMYSKO - DYNOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUKG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępnym w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

Andrzej Jędrzejko

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/783/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Roztoczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/783/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Roztoczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Tanew, Wirowa, Brusienka, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Marie Kurowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/783/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Roztoczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Tanew, Wirową i Brusienkę jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Roztoczańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/783/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

mgr inż. Andrzej Kozłowski
 (podpis)
 2014.10.24

ZAŁĄCZNIK NR 1

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA ROZTOCZAŃSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUVG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego
Departament Ochrony Środowiska
Rzeszów

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/786/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Sieniawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/786/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Sieniawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Wirowa, San, Wisłok, Lubaczówka, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Maria Kucowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/786/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Sieniawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Wirową, San, Wisłok, Lubaczówkę jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Sieniawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/786/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

PODZIAŁOWO
Województwa Podkarpackiego
na Izę J. Kulię

ZAŁĄCZNIK NR 1

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA SIENIAWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUWG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Ochrony Środowiska

Andrzej Kulig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/782/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Strzyżowsko-Sędziszowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/782/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Strzyżowsko-Sędziszowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Wisłok, Bystrzyca, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

§3

Maria Kurowska

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie *niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/782/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Strzyżowsko-Sędziszowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Wisłok i Bystrycę jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Strzyżowsko-Sędziszowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- ° obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- ° położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- ° statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/782/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2013.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

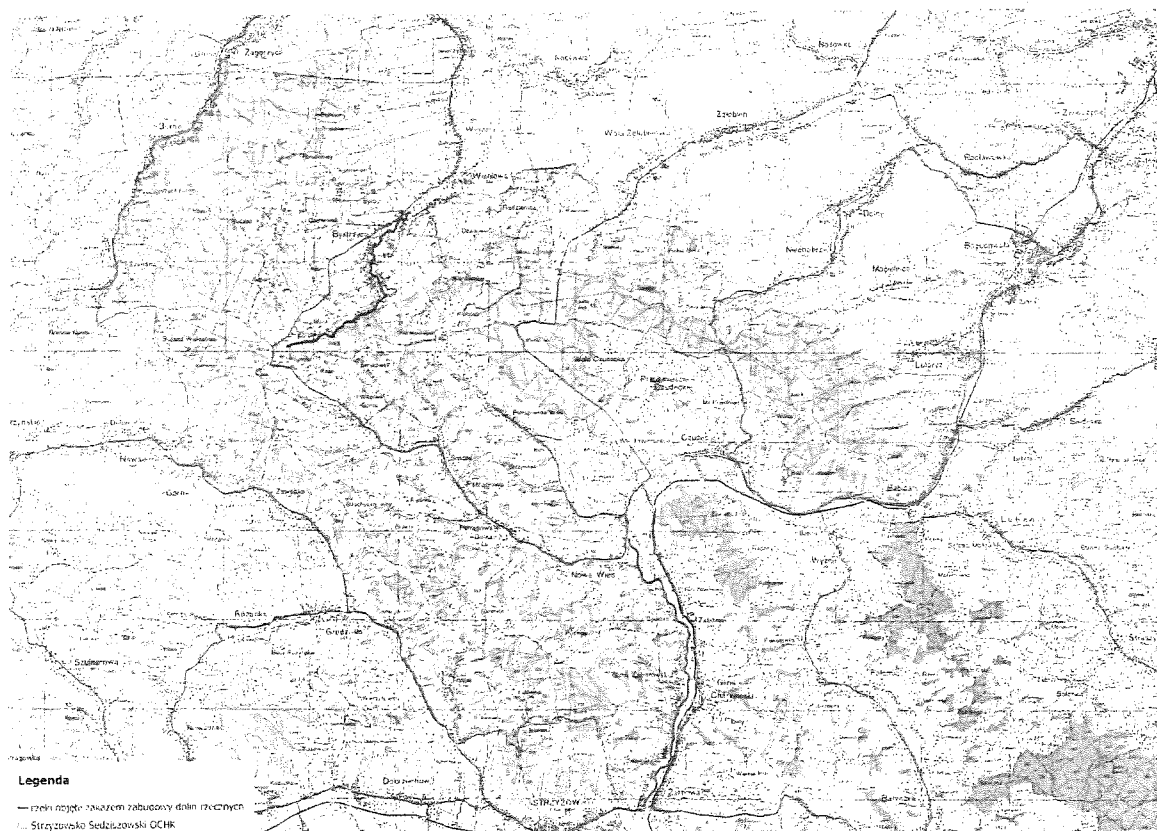
W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

Podpisano i opatrzono
 miejscem i datą
 14.04.2014

ZAŁĄCZNIK NR 1

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA STRYŻÓWSKO-SĘDZISZOWSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUWG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Ochrony Środowiska

Andrzej Kuliś

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XXXIX/784/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Sokołowsko-Wilczowolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XXXIX/784/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. w sprawie Sokołowsko-Wilczowolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: Łęg, Przyrwa, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

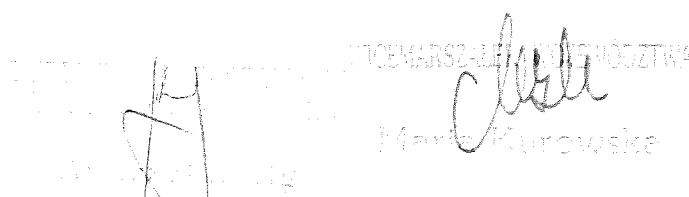
2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

SEMIK WOJEWÓDZTWA
Podkarpackiego
Marta Kurowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie *niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie cieki należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 28 października 2013r. uchwałę Nr XXXIX/784/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Sokołowsko-Wilczowolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano Łęg i Przyrwę jako cieki o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Sokołowsko-Wilczowolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XXXIX/784/13 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 28 października 2013r. zawiera wyjątki od zakazu:

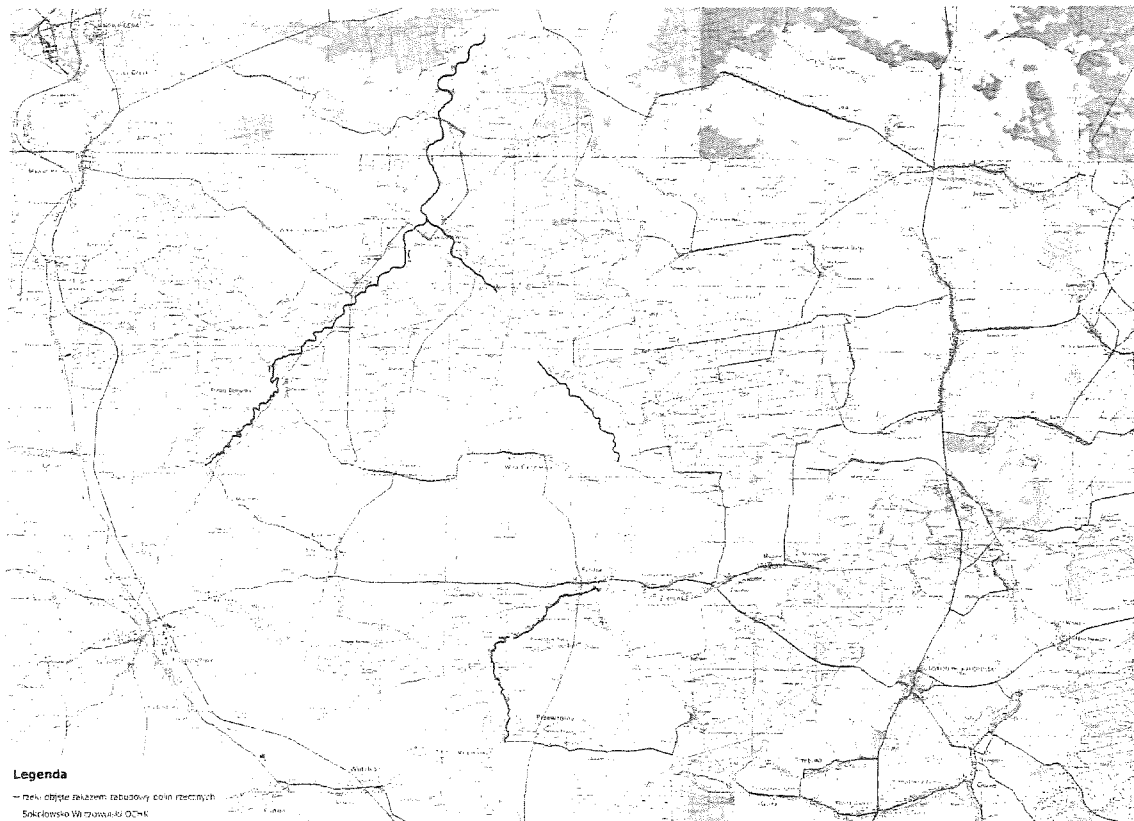
- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

mgr inż. Andrzej Kozłowski
 Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie

ZAŁĄCZNIK NR 1

MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA SOKOŁOWSKO-WILCZOWOLSKIEGO OBSZARU CHRONIONEGO KRAJOBRAZU

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUVG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

DEPARTAMENT
Ochrony Środowiska

Andrzej Kładig

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr XLVIII/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr XLVIII/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzek: San, Osława, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1a i 1b, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

2. Załączniki nr 1a i 1b otrzymują brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1a i 1b do niniejszej uchwały.

§2

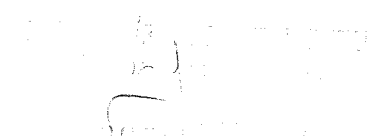
Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Maria Kurowska

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie ciekі należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 23 czerwca 2014 r. uchwałę Nr XLVIII/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzeki uznano San i Oslawę jako ciekі o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Wschodniobeskidzkiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy dolin rzek wymienionych w uchwale poprzez wskazanie odcinków tych rzek, objętych zakazem. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzek i ich korytarzy ekologicznych. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy dolin rzecznych i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr XLVIII/998/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014r. zawiera wyjątki od zakazu:

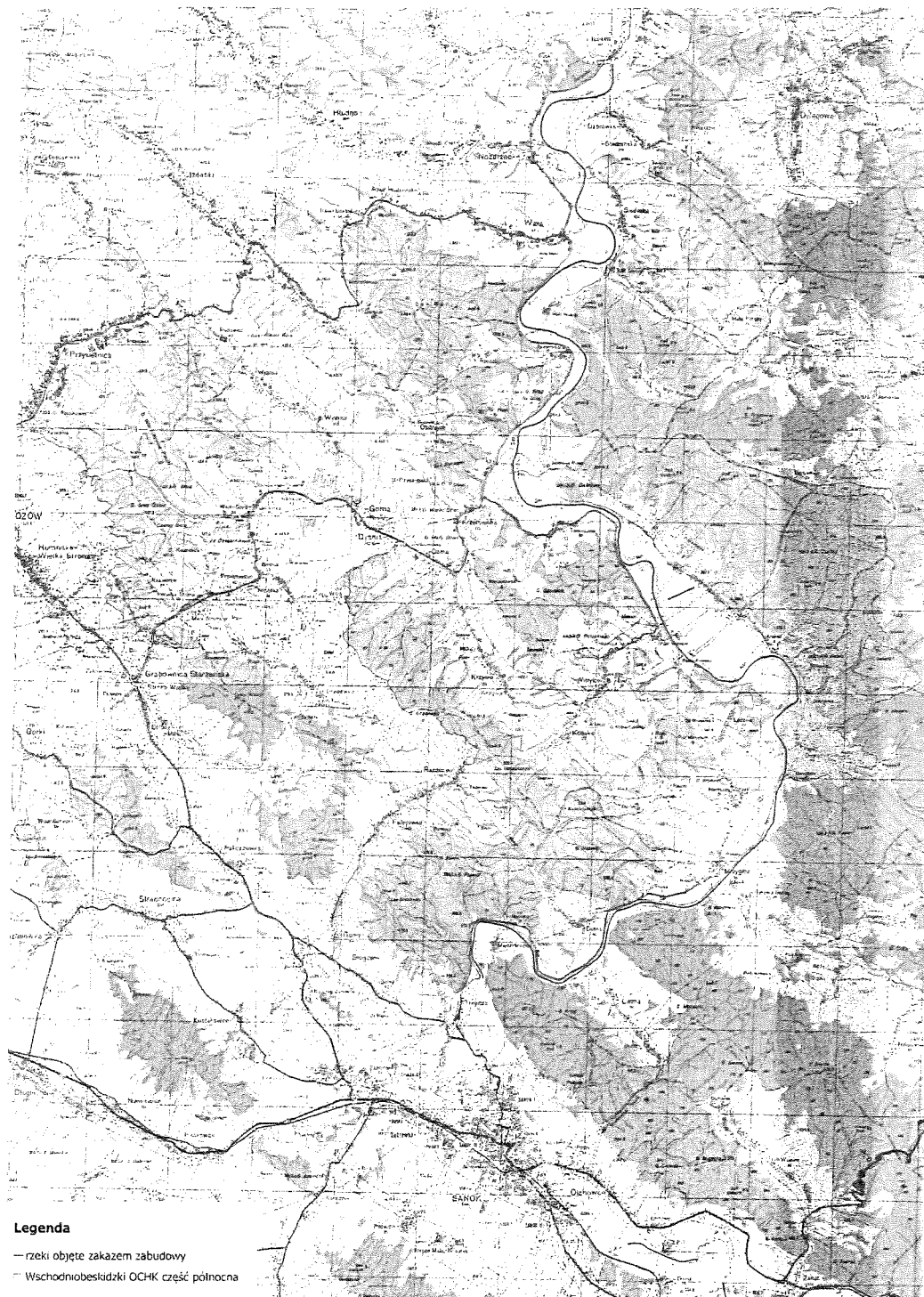
- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2010.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

BUREAU / *[Signature]*
 Centrum Ochrony Środowiska
[Signature]

ZAŁĄCZNIK NR 1a

**MAPA POGLĄDOWA USYTUOWANIA PÓŁNOCNEJ CZĘŚCI WSCHODNIOBESKIDZKIEGO OBSZARU
CHRONIONEGO KRAJOBRAZU**

Mapa topograficzna w skali 1: 50 000 oraz plik wektorowy w formacie ESRI Shapefile w układzie PUVG_92, stanowiący graficzne przedstawienie punktów załamania granicy, dostępne w Departamencie Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie.

UCHWAŁA NR
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO
z dnia

w sprawie zmiany uchwały Nr VI/117/15 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 30 marca 2015 r. w sprawie Zmysłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392 z późn. zm.) oraz art. 23 ust. 2 i art. 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.)

Sejmik Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie

uchwała co następuje:

§1

W uchwale Nr VI/117/15 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 30 marca 2015 r. w sprawie Zmysłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wprowadza się następujące zmiany:

1. § 3. ust. 1 pkt 4) otrzymuje brzmienie:

„4) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

a) linii brzegów rzeki Wisłok, zgodnie z załącznikiem mapowym nr 1, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych

b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne

- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej;”

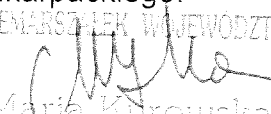
2. Załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Podkarpackiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Marija Kurowska

PREZES SEJMIKU

Andrzej Wójcik

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu wprowadziła nowe brzmienie zakazu zabudowy brzegów rzek i sztucznych zbiorników wodnych usytuowanych na wodach płynących. Ustawowe brzmienie powyższego zakazu do czasu nowelizacji wskazywało 100 m pas od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, jako teren objęty zakazem zabudowy nie precyzując co należy uznać za brzeg sztucznego zbiornika wodnego ani nie podając jakie ciekі należy uznać za rzeki. Po bezskutecznym zapytaniu skierowanym do Ministerstwa Środowiska, Sejmik Województwa Podkarpackiego przyjął w dniu 30 marca 2015 r. uchwałę Nr VI/117/15 w sprawie Zmysłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, gdzie za rzekę uznano rzekę Wisłok jako ciek o powierzchni zlewni pow. 100 km² (zgodnie z Raportem Ministerstwa Środowiska dla Obszaru Dorzecza Wisły z realizacji art. 5 i 6, zał. II, III, IV Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE). Za brzeg sztucznego zbiornika wodnego przyjęto maksymalną rzędną piętrzenia zapisaną w pozwoleniu wodnoprawnym. Przywołana na wstępie ustawa o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, nowelizująca ustawę o ochronie przyrody, wskazała normalny poziom piętrzenia, określony w pozwoleniu wodnoprawnym, jako zasięg lustra wody, od którego należy egzekwować 100 metrowy pas zakazu zabudowy. Wobec powyższego w chwili obecnej obowiązująca uchwała Sejmiku Województwa Podkarpackiego w sprawie Zmysłowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu jest bardziej rygorystyczna niż zapisy ustawy o ochronie przyrody dlatego konieczna jest zmiana przedmiotowej uchwały i dostosowanie jej zapisów do zapisów ustawy.

Niniejszą uchwałą doprecyzowano również zakres obowiązywania zakazu zabudowy doliny rzeki Wisłok poprzez wskazanie całego odcinka rzeki, położonego w obrębie Obszaru. Analizowano:

- ° przebieg korytarzy ekologicznych wg prof. dr hab. W. Jędrzejewskiego (na dzień dzisiejszy nie zostały sporządzone bardziej szczegółowe opracowania dotyczące przebiegu korytarzy ekologicznych),

- ° obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wg Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie, oraz obszary bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczone w studiach ochrony przeciwpowodziowej,
- ° położenie względem obszarów NATURA 2000 oraz przedmioty ochrony dla ochrony których wyznaczono dany obszar,
- ° statusy jednolitych części wód określone w Planie Gospodarowania Wodami Górnej Wisły

Na tym etapie prac i poziomie ogólności zapisów nie jest możliwe precyzyjne określenie niezbędnej szerokości obowiązywania zakazu dla ochrony dolin rzeki i jej korytarza ekologicznego. Dlatego obowiązujący na terenie Obszaru zakaz zabudowy doliny Wisłoka i brzegów zbiorników wodnych w pasie szerokości 100 metrów nie jest zakazem obligatoryjnym. Obowiązująca już obecnie uchwała Nr VI/117/15 z dnia 30 marca 2015r. zawiera wyjątki od zakazu:

- 1) Zakaz nie narusza lokalizacji obiektów budowlanych wskazanych w: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i ostatecznych decyzjach administracyjnych, obowiązujących w dniu wprowadzenia zakazu w roku 2015.
- 2) Strefa wyłączona z zabudowy na podstawie zakazu może podlegać ograniczeniu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego w ramach uzgodnień projektów tych dokumentów z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli nie wpłynie to znacząco negatywnie na ochronę przyrody Obszaru.

W trakcie tych procedur będzie można merytorycznie, w oparciu o rzeczywistą analizę określonego terenu, uwarunkowań przyrodniczych, istniejącego zagospodarowania terenu oraz zagrożenia powodziowego precyzyjnie wyznaczyć szerokość strefy wyłączonej z zabudowy.

PRACOWNIK DEPARTAMENTU
Ochrony Środowiska
mgr inż. Katarzyna

[The page contains faint, illegible markings and a large handwritten 'X' across the center.]